

Terveisiä Vahvialasta!

Olin suunnitellut meneväni Viipuriin istumaan iltaa parin venäläisen ystäväni kanssa perjantai iltana ja lauantaina oli tarkoitus haravoida Viipurin kaksi sankarihautausmaata, sekä kenttähautausmaan. Olin viikolla katsonut missä Vahviala sijaitsee ja hävetti etten ollut edes sitä aiemmin katsonut, sillä käyn Viipurissa usein ja Vahvialahan on ihan naapurissa!

Perjantaina melkein viikon vesisateen jälkeen paistoi aurinko, niin teinkin suunnitelmiin muutoksen ja kävin lounaan aikaan kotona pakkaamassa tavarat viikonlopuksi ja lähdin iltapäivällä töistä suoraan Viipuriin, jossa sain hautausmaat kuntoon ennen illanistujaisia, paitsi kenttähautausmaa jäi vähän kesken. Olin Viipurissa yötä ja lauantaina suuntasin Vahvialaan, vaikka sääennusteesta poiketen sateli vähän vettä.

Vahvialassa katsoin ensin alueen ja kaikki näytti olevan kunnossa eli muistomerkit samoin kuin myös aita olivat kunnossa.

Harmitti se roskan paljous heti aitojen takana. Pahin on taka-aita, jossa koko aidan matkalla on roskaa, oksia, lehtiä, muovikukkia, eväsroskia pusseissa, vanhoja ristejä ja kulkuaukon molemmin puolin on korkeat kasat. Samoin sisääntulon oikeanpuoleisen aidan tausta oli koko matkalta roskassa mutta siinä oli vain oksia ja haravointiroskaa, joka on ehkä heitetty ”meidän” puolelta, sillä roskat ovat aidan ja kuusien välissä, eivät kuusien ja venäläisten hautojen välissä. Tuon sisääntulon oikeanpuoleisen aidan kauempana kulmaan on tänä keväänä alettu kasaamaan roskakasaan, jossa on ihan kaikkea roskaa - oksia, lehtiä, muovia, metallia. En tiedä onko Vahvialan hautausmaalla aiemmin ollut roskalavaa mutta nyt ainakin sellainen oli, niin jaksan vaan ihmetellä, ettei roskaa jaksata viedä sinne. Vahviala on kuitenkin ihmeen siisti verrattuna moneen muuhun venäläiseen hautausmaahan.

Keli oli kalsean sateinen mutta hetkessä tuli lämmin, kun aloin heiluttamaan haravaa. En ollut varautunut sateeseen, vaan olin sokeasti luottanut säätiedotukseen, niin en ollut pakannut mukaan sadetakkaa ja saappaita. Tein 150 litran jätessäkkiin pään ja käsien aukot ja se toimi sadeviittana. Muutamia ihmisiä kävi lähellä olevilla haudoilla ja muutamat ihmiset kävivät juttelemassa. Oli hauskaa, että melkein jokainen aloitti kysymyslauseella: ”Sinähän olet suomalainen?” Toivoin, että suomalaisuus näkyi työskentelyssä mutta tosiasiasa päälläni ollut jätessäkki varmasti kertoi, että olen suomalainen, sillä venäläisnaiset tuskin pukeutuisivat säkkiin. On kiva, kun ihmiset tulevat juttelemaan ja pysähdyn jokaisen kanssa vaihtamaan kuulumisia ihan rauhassa, vaikka nytkin, joka kerta alkoi palella ja mitä kauemmin seisoo puhumassa, sitä kauemmin työ kestää. Jokaiselle kenen kanssa juttelin esitin myös pienen toiveen, että he käydessään omilla haudoillaan ottaisivat meidän haudalta isoimmat oksat pois ja jos siellä on jotain muovi- tai paperiroskaa. Kaikki myös auttoivat vähän lähtiessään eli jokainen nainen (kuusi naista) kantoi oksia roskiksille pois mennessään ja kaksi miestä vetivät kumpikin kaksi 150 litran säkistä roskaa roskikselle, kun lähtivät pois. Yleensä ihmiset ottavat parhaiten kontaktia, kun olen yksin ja silloin myös eniten tullaan tarjoamaan apua.

Lehtiä tuli paljon ja minulla oli mukana jätessäkkejä, joilla vedin roskat roskikselle ja tyhjensin sinne, niin sain säkit käytettyä moneen kertaan. Olin varautunut, että joudun kantamaan kaiken roskan pois, sillä monilla hautausmailla kumat metalliaitojen välissä ovat niin kapeita, ettei mitään voi vetää, vaan roskat joutuu kantamaan säkki kerrallaan, niin yllätyin iloisesti leveistä käytävistä.

Haravoin aidatun hauta-alueen ja sisääntulon edestä. Sisääntulon oikeanpuoleisen aidan takaa keräsin kaikki oksat ja risut pois ja kiskoin niitä myös lehtikasan alta ja haravoin ihan aidan läheltä kaksi säkillistä roskaa pois mutta sinne jäi edelleen paljon vanhaa haravointiroskaa pois vietäväksi.

Taka-aidan takaa, ihan siitä portin oikealta puolelta vein kaksi säkillistä roskaa pois mutta se oli vain pisara siitä kasasta.

Vähän pelottaa mille nuo roskakasat näyttävät seuraavalla kerralla, sillä tänä vuonna hautojen kunnostus päivä on 11.5 ja sen jälkeen hautausmaat ovat monesti kuin tunkioita, kun haravoidaan ja muovikukkia vaihdetaan ja roskat jätetään lähimpään kasaan.

Viivyin Vahvialassa reilut kuusi tuntia, jonka jälkeen päätin, lopettaa, sillä olin saanut aidatun alueen kuntoon ja vaatteet ja kengät olivat märät sadeviitasta huolimatta, sillä hiljainen sade ei lakannut koko päivänä. Menen myöhemmin käymään Vahvialassa uudelleen, sillä käynti ei tee isoa lenkkiä olipa sitten käymässä Viipurissa tai menossa Säkijärvelle, Antreaan tai Ihantalaan.

Aivan hiljattain on haudattu kaksi henkilöä sisääntulosta katsottuna vasemmanpuoleisen päätyaidan taakse. Unohdin kuvata nuo haudat, vaikka sitä suunnittelin.

Tässä linkki kuviin, jotka otin Vahvialassa.

<https://photos.app.goo.gl/Ggojx63Bxw13AaMy5>

Kuvia saa vapaasti käyttää, kun kuvien yhteydessä mainitaan valokuvaaja Marja Lyhty.

Ystävällisin terveisin,

Marja Lyhty